

Z Dodatkami kosztuje
w prenumeracie: Bez po-
czty: kwartalnie 4 zł.;
miesięcznie 1 zł. 40 cent.
z pocztą: kwartalnie 5 zł.;
miesięcznie 1 zł. 75 c. w. a.

GAZETA LWOWSKA.

Insercyja w półkolumnie,
drukarni garmont, 7 cen-
tów od wiersza. — Rekla-
macye są wolne od opłaty
pocztowej.

Część urzędowa.

Lwów, 29. sierpnia. Dnia dzisiejszego wydano i rozesłano
zostanie z c. k. galicyjskiej drukarni rządowej we Lwowie, część
III. przekładów z Dziennika ustaw państwa z roku 1863 dla Kró-
lestwa Galicyi i Wielkiego Księstwa Krakowskiego.

Ta część zawiera:

Nr. 18. Ustawa z dn. 27. grudnia 1862, względem zawarcia umowy
z austriackim bankiem narodowym.

Nr. 19. Konwencya między Austrią a Bawaryą z dnia 13. lutego
1863, względem legalizacyi dokumentów, przez władze publiczne
wystawionych lub uwierzytelnionych.

Nr. 20. Rozporządzenie wszystkich władz centralnych (z wyjątkiem
ministerstwa wojny i wydziału ministerstwa marynarki dla wojen-
nej marynarki) z dnia 16. lutego 1863, względem traktowania
należności sług rządowych, i z nimi na równi stojących funk-
cyonaryuszów, w wypadkach suspensyji.

Nr. 21. Rozporządzenie ministerstwa skarbu z dn. 20. lutego 1863,
względem upoważnienia c. k. głównych urzędów celnych do po-
bierania cła wychodowego od wełny, colloidium zwanej.

Nr. 22. Obwieszczenie ministerstwa skarbu z dnia 26. lutego 1863,
względem przeniesienia głównego urzędu celnego w Babicach do
dworca kolei żelaznej w Oświęcimie, i ustanowienia pobocznego
urzędu celnego klasy drugiej w Zabrzegu.

Nr. 23. Rozporządzenie ministerstwa marynarki z dnia 27. lutego
1863, którem ogłaszają się dla austriackiej marynarki handlowej
przepisy względem uniknięcia wypadków na morzu przez zetknię-
cie się okrętów.

Nr. 24. Rozporządzenie prezydenta najwyższej władzy kontroli
rachunkowej z dnia 3. marca 1863, którem podaje się do wiado-
mości utworzenie komisji centralnej do administracyjnej statys-
tyki państwa.

Nr. 25. Rozporządzenie ministerstwa skarbu z dnia 6. marca 1863,
względem ściągnięcia jedn-, tudzież pół-krajecarówek monety kon-
wencyjnej z roku 1851.

Nr. 26. Rozporządzenie ministerstw sprawiedliwości i handlu w po-
rozumieniu z ministerstwem skarbu z dnia 9. marca 1863, obej-
mujące przepisy o założeniu i utrzymywaniu rejestru handlowego,
w celu rozwinięcia ustawy z dnia 17. grudnia 1862 (Dziennik
ustaw państwa z roku 1863 nr. 1), względem zaprowadzenia ko-
dexu handlowego.

Nr. 27. Rozporządzenie ministerstwa skarbu z dn. 12. marca 1863,
względem dozwoleń zabezpieczenia kredytowego podatku od
wódki za pomocą listów zastawnych i akcyi c. k. uprzywilejowa-
nego banku narodowego.

Nr. 28. Rozporządzenie ministerstwa skarbu z dn. 30. marca 1863,
względem zmiany w postępowaniu celnem z nadchodzącymi z za-
graniczy drukami.

(Ofiary na pogorzelców.)

Na wsparcie dotkniętych pożarem mieszkańców *Brzeska* oia-
rowała gmina miasta *Przemyśla* kwotę stu zł. w. a., i pieniądze
te odesłano już przełożonemu obwodu krakowskiego.

(Z urzędowej części Gazety wiedeńskiej.)

Jego c. k. Apostolska Mość raczył wydać następujące pismo
od ręczne do marszałka sejmiku krajowego w Tyrolu Dra Jana Kiechla:
„Kochany Marszałku! Odebrałem z wielką przyjemnością adres,
który doręczyła Mi deputacya tyrolskiego sejmiku krajowego z po-
vodu 500letniej rocznicy połączenia Tyrolu z Austrią.

Dziękuję Opatrzności, że w wyrokach swoich uświęciła wie-
kową trwałością związek jedności między Księciem i ludem.

Dziękuję drogiemu krajowi, który dawną wierność swoją utwier-
dził w dniach niebezpieczeństwa dziełem waleczności, a teraz uro-
czystością rocznicy tego związku.

Ja i rodzina moja bierzemy najserdeczniejszy udział w uro-
czystości dnia tego.

Polecając kochaną krainę Moją, Tyrol, po wszystkie czasy opiece
Wszechmocnego, zapewiam ją oraz o niezmienniej Mojej cesarskiej
życzliwości i łasce.

Frankfurt n. M., 20. sierpnia 1863.

Franciszek Józef r. w.“

Część nieurzędowa.

Lwów, 31. sierpnia.

Dzień powrotu Najjaś. Pana do stolicy, gdzie od kilku dni
już robią wielkie przygotowania na uroczyste przyjęcie Monarchy,
nie jest dotąd jeszcze z pewnością znany, a nawet niepodobna go
na pewno obliczyć, gdyż niewiadomo nawet, jak długo jeszcze prze-

ciągną się obrady kongresu książąt, i ile czasu zajmą zamierzone
przez Najjaś. Pana odwiedziny u Królowy angielskiej. Zdaje się
jednak, że najdalej do 6. września powita już Wiedeń Jego Ces.
Mość z powrotem w swoich murach. — Podanie zbiorowe kilku
deputowanych sejmiku siedmiogrodzkiego, którzy uchylili się od obrad,
nie znalazło — jak donosi *Jener. Kor.* — uznania u Najjaś. Pana
ani w merytorycznym ani też w formalnym względzie, ponieważ ci
deputowani odmówiwszy wstąpienia swego do sejmiku, występują już
tylko jako osoby prywatne, i niemają przeto prawa przemawiać
w imieniu całego kraju lub pojedynczych klas ludności. Prócz tego
ogłasza *Jener. Kor.* nazwiska kilku nowych członków, powołanych
przez Najjaś. Pana do sejmiku siedmiogrodzkiego.

Telegram z Frankfurtu z 29go b. m. zapowiadał, że
dnia tego miała prawdopodobnie skończyć się na konferencyi książ-
ąt debata specjalna nad projektem reformy; ale dalsze wiadomo-
ści nie potwierdzają jeszcze tego domysłu. Tymczasem donosi
Südd. Ztg. z 28go b. m., że nazajutrz, t. j. 29go b. m. oczeki-
wano w Berlinie ogłoszenia przeciwnego projektu Prus w sprawie
reformy związkowej. Jeżeliby wiadomość ta się sprawdziła, naten-
czas łatwo być może, że opozycya w łonie kongresu zażądałaby
wniesienia tego nowego projektu na porządek dzienny, i że z tego
powodu przedłużą się jeszcze na jakiś czas obrady kongresu.
Sądziemy jednak, że do dnia dzisiejszego powinny być już nadejść
wiadomość o tem z Berlina.

Warszawski *Dziennik Pow.* z 27. b. m. przyniósł znowu trzy
buletyny urzędowe o zwycięstwach wojska rosyjskiego. Pierwsze
z nich miał odnieść generał-major Meller-Zakomelski dnia 25. sier-
pnia koło wsi Puznówki na szosie lubelskiej, gdzie rozprószył i
pobił oddziały Jankowskiego i Zychlińskiego przyprowadzając je o
bardzo znaczne straty, gdy przeciwnie sam utracił tylko 2 zabitych
a 6 ranionych, między tymi podpułkownika Kulgaczewa. Drugi ra-
port opowiada, że na dniu 22go b. m. pułkownik Zełtuchin idąc
z kolumną swoją z Pułtuską do Ciechanowa, znalazł koło wsi Osieka
konny oddział Centkowskiego liczący 150 ludzi i ostatecznie rozbił
go, zabrawszy 84 powstańców i zabrawszy im 29 koni i wiele
broni; ze strony wojska zaś był tylko 1 zabity ułan i 2 lekko ra-
nionych Kozaków. Nakoniec trzeci buletyn donosi, że kolumny
rosyjskie Emanowa i Sołtuguba miały 24. b. m. walkę koło Dor-
ochuczy z oddziałami Ruckiego, Krysińskiego i Wagnera pod do-
wództwem Kruka. Oddziały te zupełnie zostały zniszczone, prze-
wódzcy ich zabici, a 634 buntowników ujęto; w końcu dodaje
jednak buletyn, który zresztą nie wspomina wcale o stratach rosyj-
skich, że bardziej szczegółowych wiadomości jeszcze nie otrzymano.
Z innych źródeł prywatnych mamy dziś następujące wiadomości
z Królestwa:

Z Warszawy piszą do *Jener. Koresp.*: Wielki Książę wyje-
chał do Petersburga, i zastępuje go generał Berg. Mówią, że Mura-
wiew ma być najwyższym dowódcą i namiestnikiem w Polsce.
Wiadomości tej trudno dać wiarę. Generał Berg ma tę samą, a może
jeszcze większą energię i wiele roztropności. Mianowanie Murawiewa
oburzyłoby całą Europę, i usiłowanie Rosyi względem porozumienia
się z Francją uczyniłoby niemożliwym. Środkami jeszcze okrutniej-
szymi jak te, których teraz używają w Królestwie Polskiem, nie
tylko nie stłumionoby powstania, ale owszem wzmocnionoby je no-
wymi zastępami ochotników. Taki skutek sprawił pobór młodzieży
do wojska po większych i mniejszych miastach. Tych, których
wzięto, wyprawiono niezwłocznie w głąb Rosyi i umieszczono w sze-
regach. Ale to się już nie udaje, bo młodzież mając do wyboru
między służbą rosyjską za granicami ojezyczny a walką o jej nie-
podległość, woli łączyć się z powstańcami.

Od granicy polskiej piszą do powyższego dziennika: Donie-
sienia z Królestwa Polskiego o ciągłym barbarzyństwie Rosyan na-
prowadzają na domysł, że wiadomość o koncesyach była bardzo
przedwczesna, i że odezwa patryotów rosyjskich, i tym podobne ro-
syjskiemu rządowi bezwzględnie nie obce manifestacye, służą tylko
do zbadania jakie jest usposobienie ludności. Z wiarogodnego źró-
dła donoszą, że 87 jeńców, zabranych przez Rosyan pod Radziwi-
łowem deportowano do Orenburga. Po miastach dowódcy postę-
pują samowolnie i patrzą obojętnie na ekcesy żołdactwa, a wielu
korzysta z podejrzeń politycznych, aby rabować mieszkańców.
W tym względzie ma odznaczać się w Zawichoście podpułkownik
Nepadin, wraz z kapitanem sztabowym Bachmutowem. Jest to ten
sam co dowodził w Miechowie podczas napadu Kurowskiego, a po-
tem nie mógł czy nie chciał zapobiedz gwałtom i okrucieństwom
popelnionym przez wojsko. Podobnie postępują pułkownicy Zwi-
rów w Staszowie, a Czengiery w Kielcach tak, że nikt tamże nie
jest ani na chwilę pewny swojej wolności.

Dzińska gazeta Berlingska z 27go b. m. donosiła, że król
grecki Jerzy miał w sobotę wyruszyć w podróż do Rumpenheim,
i jeżeliby zezwolił na to stan kwestyi względem Wysp Jonskich,

udać się dalej na Brukselę, Londyn, Paryż i Tulon do Korfu, dodając przytem, że pomyślnie głosowanie joińskiego parlamentu jest prawie niewątpliwem. Tymczasem zaraz nazajutrz t. j. 28. b. m. oznajmiła ta sama gazeta, że dla zaszytych okoliczności nie uda się Król do Korfu, lecz po krótkiej nieobecności przybędzie napowrót do Kopenhagi, a stanowczy odjazd jego nastąpi może dopiero z końcem września. Nie ma jednak żadnej wzmianki o tem, jakie to mogły zajść okoliczności. Dalej pisze ten sam dziennik, że Anglia nie wniosła wcale protestu przeciw możliwej blokadzie portów północnego morza ze strony Danii. Sejm duński ma być zwołany 21go a rada państwa 28. września.

Walka w Meksyku nie jest wcale jeszcze skończona. Podług wiadomości otrzymanych w Paryżu z Veracruz wyruszył pierwszy francuzki korpus armii przeciw Potosi, gdzie stoi Juarez z 15.000 ludzi. Miramon zebrałszy kilka tysięcy awanturników w Texas powrócił do Meksyku. Projekt cesarstwa znachodzi licznych zwolenników, ale ludność życzyłaby sobie księcia francuzkiego. Żółta febra ustała. Podług wiadomości z Meksyku z 22. lipca nie chcieli posłowie zagraniczni udać się za Juarezem do Potosi.

Wiadomości z Reunion otrzymane w Paryżu donoszą, że Dupré i Lambert odjechali 30. lipca do Madagaskaru. W Tananarive panuje anarchia. Sakalawesy otrzymują, że Radama żyje i nie chcą uznać Królowej.

Z północno-amerykańskiego teatru wojny donosi telegram z Nowego Jorku z 20. sierpnia, że generał Lee stoi w 150.000 ludzi między Madisonem i Frederiksburgiem i że chce się przerzucić między Meadego i Washington. Charleston, dokąd udała się część armii Meadego, bombardują od 14. b. m. Rekrutacja w Nowym Jorku odbywa się spokojnie.

Monarchia Austriacka.

Wiedeń, 29. sierpnia. (Nowiny dworu. — Wiadomości bieżące.) Podług otrzymanych tu wiadomości z Frankfurtu spodziewać się można powrotu Najjaś. Pana w sobotę 5. lub w niedzielę 6. września, jednak niewiadomo jeszcze dotychczas z pewnością, którą drogę obierze Jego Mość Cesarz. Dyrekcya kolei północnej przyzwoliła na przypadek, jeźliby Cesarz obrał tę rutę, 30.000 zł. w. a. na ozdobienie tutejszego dworca kolei i stacyi.

Według dalszych doniesień Cesarz Jego Mość ma powrócić koleją zachodnią, a nie północną jak mówiono poprzednio, przeto droga do Miariahilf będzie widownią uroczystości przy powitaniu Najj. Pana. W połowie września Jego ces. Mość uda się na polowania jesienne do Eisenerz. Najjaśniejsza Pani bawi od dni kilku w Schönbrunn. Według M. P. mówią o zaręczynach księżniczki Hessen Darmsztadzkiej Anny, ur. 28. maja 1843. siostry następcy tronu Hessen Darmsztadzkiego, z Arcyksięciem Ludwikiem Wiktoorem, najmłodszym bratem Cesarza austriackiego.

Arcyksiążę Rainer będzie w poniedziałek udzielał znowu audyencji. — Arcyksiążę Józef zaręczył się, jak donosi *Morgen Post* — z Księżniczką Klotyldą, córką Księcia Augusta Koburg-Kohary.

J. Ex. minister stanu Schmerling bawił kilka dni w Gmunden.

Niemcy.

(Różne wiadomości.) Do *Jener. Kor. austr.* piszą z Frankfurtu pod dniem 25. sierpnia, iż dzieło reformy znacznie już naprzód postąpiło i w kilku dniach dokonane będzie. Spieszny ten postęp negocyacji jest rezultatem przekonania, którem przejęci są dostojni członkowie konferencji, o znaczeniu dzieła zamierzonego i celu, który dopięty być ma. Nie na darmo powołał się dostojny twórca jednego z najważniejszych wypadków w dziejach naszych, na szlachetne poświęcenie się dla wspólnej wielkiej sprawy, przed którą ustępują względy uboczne jako znaczenia niemające. Lecz jego to rzeczą zarazem było, przodkować w tem poświęceniu się dla ukoronowania dzieła całego, z zaparciem się wszelkich partykularnych interesów. Jego Cesarska Mość, w mocnym przekonaniu, iż ani chwili tracić nie wypada, ażeby ludom niemieckim przez wzmocnienie w spólnych więzów zapewnić poprawę konstytucyi związkowej, nie szczędził ani gotowości, ani ofiar, dla przeprowadzenia wielkiego zamiaru, księżętom związkowym tak usilnie przedłożonego. Chociaż zaś na tej drodze pierwiastkowy plan na prostocie swej nie nie zyskał, a stracił nawet w praktycznym znaczeniu, ważniejszą jednak niżeli szczegółowe oznaczenia, zostanie zawsze myśl, która wielkie dzieło wywołała.

Z Berlina zaś piszą do tejsze *Jener. Kor.*, iż w Berlinie nie mniej są ciekawi jak w Wiedniu na ostateczny wypadek obrad frankfurckich. Dla monarchii pruskiej zjazd Monarchów ważny już miał rezultat. Występuje bowiem na jaw z całą siłą różnica między zapatrywaniem się na sprawy publiczne prowincyj wschodnich a zachodnich, mianowicie prowincyj nadreńskich. *Kolońska gazeta*, pismo najbardziej w Niemczech rozpowszechnione, dlatego tylko tak wyraźnie i śmiało przemawia za projektem reformy związku niemieckiego, iż w tem staje się wyrazem opinii publicznej miasta, Kolonii i całej prowincyi nadreńskiej. Kolonia widzi, iż najprostszym środkiem ochronienia jej, ażeby nie była znów miastem prefekturalnym francuzkiem, jest wzmocnienie związku niemieckiego, tak, ażeby miał europejską powagę. W kółkach urzędowych widzą z niechęcią, iż kraje nadreńsko-pruskie przychylne są projektowi reformy,

i widzą zarazem przyszłość monarchii pruskiej w świetle wcale nie różowem.

(*Telegramy z Frankfurtu.*) Telegramy z Frankfurtu z d. 28. sierpnia donoszą, iż ostateczna redakcya aktu reformy prawdopodobnie nazajutrz nastąpi. Cesarz Jego Mość Austriacki powracać ma na Dresdno, przyczem odda wizytę Królowej Wiktorii.

Obrady nad aktem reformy postępują z nader pocieszającą pilnością. Zasady nad urządzeniem sądu związkowego przyjęte już zostały. Kwestya względem dyrektoryatu i względem kompetencyi parlamentu związkowego nie są jeszcze załatwione. Wielki książę badeński nie był obecny na wczorajszym posiedzeniu. Żądania jego wywołały podobneż żądania Hesyi wielko-książęcej i Hesyi elektoralnej; Królowie saski, wirtemberski i banowerski uznali, iż Bawaryja za nadto jest faworyzowana. W skutek ich uwag zredukowany został nowy projekt co do organizacyi dyrektoryatu, który dzisiaj Cesarzowi złożony został.

Grupy monarchów tak mają być rozdzielone, iż wszyscy Królowie i Wielcy Książęta stoją po stronie Austrii, z wyjątkiem jednego. Na prostej negacyi stoi tylko jedno z państw średnich drugiego rzędu, na którego postawę wpływa geograficzne jego położenie.

Kongres we wtorek dnia 1. września zamknięty być ma.

Odpowiedź ministra saskiego p. Beusta, do ministra badeńskiego Roggenbacha stylizowana, mówi co do zarzutów W. Księcia badeńskiego, iż książęta na zasadzie aktu reformy z pełnem zaufaniem przystąpili do negocyacji. Zastrzeżona każdemu wolność przyjęcia lub odrzucenia. Promemoria austriackie dało zaspokajające wyjaśnienia. Dziś idzie o to, ażeby dać dowód ludom, iż książęta myślą na serio o jedności i o koncesyach. Światli patrioci woleć będą skromniejsze koncesye wszystkich rządów nad rozleglejsze przyrzeczenie jednego rządu. Nieodpowiedzialność książąt nie może być przeszkodą do bezpośrednich negocyacji. Ministrowie spraw zewnętrznych obecni są dla ochrony odpowiedzialności względem reprezentacyi pojedynczych krajów, które reformy przyjąć lub odrzucić mogą.

Na posiedzeniu sejmu związkowego z dnia 27. sierpnia poseł duński złożył deklaracyę względem Holsztajn-Lauenburg, kończąca się temi słowy: „Jeżeli sejm związkowy wspomina o ekzekucyi związkowej, to Dania odwołuje się do deklaracyi swej z dnia 9go lipca. Jakiegobądź może być zdanie zgromadzenia związkowego względem granic jego kompetencyi, to w żadnym razie wątpliwości nie ulega, iż jak skoro Dania uznała polityczną samoistność księstw do związku należących, i dodała zarazem, iż co do przeprowadzenia jej samoistności do negocyacji przystąpić zechce, ewentualność takowa jedynie ze stanowiska międzynarodowego traktowana być może.“

Bernburg, 22. sierpnia. Onegdaj zakończył życie w stolicy swej książę Alexander Karol Anhalt-Bernburg w 59. roku życia swego. Na nim wygasła zupełnie linia książąt Anhalt-Bernburgskich i księstwo mające 15 mil kwadratowych obwodu i 57.811 mieszkańców spada na linię Anhalt-Dessauską, tak iż połączone Księstwa askańskie stanowią teraz jedno księstwo 43 mil kwadratowych i 180.000 mieszkańców mające, a zatem prawie tej wielkości jak Księstwo Sasko-meiningkie. Książę obecny Leopold askański, Dessausko-Köthen-bernburgski odziedziczył prócz tego po zmarłym księciu bernburskim znaczne jego posiadłości alodialne w Prusiech, tudzież dochody z państwa Walterniesenburg w Saxonii i Nova Askania w Krymie, należące wspólnie do książąt domu askańskiego.

Królestwo Polskie.

(*Doniesienia o powstaniu.*) Z Warszawy piszą do *Jen. Kor.*: Po wielu walkach w południowo-wschodnich i południowo-zachodnich częściach Królestwa Polskiego, które w pierwszych wypadły przeważnie z korzyścią dla powstańców, a w drugich na korzyść Rosyan, nastąpiło chwilowe zawieszenie broni, i tak Polacy jak Rosyanie korzystają z niego, aby się do dalszego działania przygotować. Polacy zajmują się głównie pracami organizacyjnymi, gromadzeniem broni, amunicyi i zapasów. Rosyanie zaś koncentrowaniem wojska w miejscach najbardziej zagrożonych, a przytem — egzekucyami. — Peryod teraźniejszy jest więc czasem przygotowania się, mianowicie w Lubelskiem, Kaliskiem, tudzież Krakowskiem, gdzie Chmieliński zebrał znowu swój niedawno rozpuszczony korpus. Jednak w Krakowskiem nie ma wiele nadziei, ponieważ utrudnioną jest komunikacya z województwem Kaliskiem i gubernią Kaliską przez rzeki Wartę i Pilicę, a granica galicyjska, pilnie ze strony Austrii strzeżona, zresztą tylko ucieczkę ułatwia. Niektóre okoliczności, jako to odezwa patriotów rosyjskich do Polaków, pogłoski o koncesyach, wieści o edjeździe Wielkiego Księcia Konstantego, zapowiadają zmiany we względach politycznym. Czy Murawiew będzie jego następcą, nie wiadomo. Rząd rosyjski zaszedł już tak daleko, że się cofnąć nie może, a namietności mas, są jakkolwiek sztucznie, wzburzone. Tyczy się to głównie Moskwy, stolicy fanatycznych starowierców rosyjskich. W obozie powstańczym chwila obecna jest także krytyczna; stronnictwo demokratyczne usiłuje znowu zyskać przewagę, jednak przyznać trzeba, że dążności stronnictw w Polsce nie prowadzą do zerwania, owszem wszyscy chętnie poddają się władzy centralnej, a protesta i tym podobne akta, jak np. ponowny protest Mickiewicza wychodzą tylko od osób pojedynczych.

Od granicy polskiej pisał do powyższego dziennika: Dnia 21. b. m. pomiędzy Pułtuskim a Ciechanowem, wojsko rosyjskie napadło na oddział powstańców liczący 150 jeźdźców, i pobiło go zupełnie. Poległo 84 powstańców, a między nimi dowódzca oddziału Centkowski. Oddziały Jankowskiego i Zichlińskiego, które dnia 25. b. m. pod Puzanówką na gościńcu do Lublina prowadzącym, były napadnięte przez wojska rosyjskie, ratowały się ucieczką w rozmaitych kierunkach. Puszczono się za nimi w pogoń, i wkrótce potem Jankowski pod Wola Starogrodzka, Gichliński w lesie na wschód Puzanówki zostali całkiem pobici. Pod dowództwem Kruka połączone oddziały Rudzkiego, Krusińskiego, Wagnera, i Zweya, poniosły klęskę d. 24. b. m. pod Doroguszem w gubernii Lubelskiej, wszyscy dowódcy polegli, 634 powstańców dostało się do niewoli.

Zajęcie pod Zyrzyniecm dało powodów do ścisłego śledztwa. *Inwalid ros.* donosi, jakoby tyle się pokazało, że główną przyczyną tej klęski było niedopełnienie przepisów, jakie postanowił W. Ks. Konstanty, jako głównie dowodzący w Królestwie. Na podstawie więc tego rozporządzenia można było rządowe czy prywatne, pojedyncze czy pieniężne korespondencye między Warszawą a Lublinem tylko na pewnych miejscach tej drogi w dniach przedtem oznaczonych, i to pod eskortą wojsk ruchomych, a nie garnizonowych transportować. Także prócz infanterji powinna być w eskorcie sotnia kozaków, i wojska te należało na rozkaz miejscowego dowódcy zarekwirować z Lublina. Zresztą na odwiezienie pocztły postanowiono dzień 16. a nie 8. b. m. Śledztwo wykryje zapewne powody, jakie skłoniły władze do nieuwzględnienia tego przepisu; w każdym razie, przy ścisłym wypełnieniu tych przepisów, nie zaszłoby takie nieszczęście. Zarazem ogłasza *Inwalid* część raportu porucznika Ławdańskiego, który dowodził eskortą. W raporcie tym tak obliczono straty moskiewskie: Zabici: praporszczyk baron Toll z 2 batalionu saperów, i major Semenow, który towarzyszył transportowi, 33 saperów, 38 ludzi z iwangrodzkiego bat. fortecznego, 6 artylerzystów i 5 kozaków: zatraciło się 108 ludzi; — ranni: 3 praporszczyków, 2 oficerów, 2 poruczników, 46 saperów, 83 ludzi z iwangrodzkiego batalionu fortecznego, 18 artylerzystów i 2 kozaków. Ogółem 84 zabitych, 154 rannych i 108 jeńców.

Podając niedawno z *Jener. Kor.* wiadomość o dwóch nowych zwycięstwach rosyjskich w Królestwie zrobiliśmy uwagę, że zapewne wkrótce przyniesie *Dzien. Powsz.* raportu urzędowe o tych zwycięstwach. Jakoż nie zawiedliśmy się w domyśle naszym, gdyż najnowszy *Dziennik Powsz.* z 26go b. m. zawiera rzeczywiście buletyn urzędowy, odnoszący się do tych potyczek, którego osnowę podajemy tu dosłownie:

Bandy, które przeszły dnia 4. (16.) sierpnia z gubernii Lubelskiej przez rzekę Wisłę koło Kazimierza, zostały dognane dnia 9. (21.) sierpnia przez oddział Radomski pod dowództwem majora Tichockiego, o 8 wiorst od Radomia; a 11. (23.) sierpnia połączone bandy Eminowicza, Cwieka, Rutkowskiego i Gromeki, liczące do 2000 ludzi, były ścigane przez oddział majora Protopopowa, składający się z 3ch kompanij mohilewskiego pułku piechoty, szwadronu Jekaterynosławskiego pułku dragonów i sekcji baterji złołokowanej, i ostatecznie zostały pobite na głowę przy wsi Wirze, pomiędzy Skrzynnem a Przytykiem, przyczem dragoni zrabali jeden czworobok. Buntownicy stracili bardzo wielu w zabitych i przeszło 250 w ciężko ranionych; ujęto ich 31, a w tej liczbie zbitego z Charkowskiego pułku ułanów oficera Faskiewicza, który otrzymawszy pardon wystrzelił z bliska do praporszczyka Niebolsina. Zabrano jedno nie wielkie działo żelazne, sztandar i broń różnego rodzaju.

Ze strony wojska ciężko ranieni są: porucznik Szełkownikow i praporszczyk Niebolsin; niższych stopni: i zabity, 13 ranionych. Dla ścigania rozprószonych band wysłano świeże oddziały.

Rosya.

Petersburg, 19. sierpnia. (*Podróż Cesarstwa.*) Ich ces. Moście przybyli szczęśliwie do Nizszego Nowogrodu, d. 4. sierpnia (v. s.) o godzinie 4ej po południu. Najjaśn. Pani raczyła wyruszyć w dalszą podróż o godzinie 6ej parostatkem „Lichoj.“ Najjaś. Pan odprowadzał Jej ces. Mość 15 wiorst i powrócił do miasta wieczorem. Dnia 5go rano odbyło się przedstawienie władz wojskowych i cywilnych, szlachty i kupców; potem Jego ces. Mość odwiedził katedrę, odbył przegląd wojsk, raczył wstępować do Krestowozdwiżeńskiego instytutu panien i oglądać instytut Mariński oraz szpital miejski.

Jej ces. Mość szczęśliwie przybyła z Nizszego Nowogrodu do Kazania dn. 5go, o godzinie 9ej wieczorem i raczyła przyjmować na parostatku arcybiskupa kazańskiego i świażskiego, kazańskiego wojennego gubernatora, przełożoną tamecznego instytutu panien, i głowy: miejskiego, rzemieślniczego, mieszczkańskiego i udzielnego. Na drugi dzień, 6go o godzinie 4ej rano, Jej ces. Mość raczyła szczęśliwie ruszyć w dalszą drogę. Tłum ludu w przystani był ogromny i Jej ces. Mość była witana z najżywszym zapalem.

Najjaśn. Pan wczoraj rano, wysłuchawszy nabożeństwa w katedrze Preobrażeńskiej, i powozem objechawszy jarmark, o godzinie w pół do drugiej wyjechał z Nizszego Nowogrodu, a przybył do Włodzimierza o godzinie 7½ wieczorem. Dziś Jego ces. Mość raczy przyjmować władze wojskowe i cywilne, szlachtę, kupców, odwiedzić katedrę, odbyć przegląd wojsk i potem o godzinie 2. po południu, uda się koleją żelazną do Moskwy.

Petersburg, 20. sierpnia. Jego Cesarska Mość raczył przybyć do Moskwy w środę, d. 7go sierpnia (v. s.), o godzinie 6ej wieczorem.

Jej Cesarska Mość z Najdostojniejszymi dziećmi, szczęśliwie przybyła do Simbirska we wtorek, 6go sierpnia, o godzinie 1szej po północy.

Do Samary Najjaśniejsza Pani raczyła przybyć we środę, 7go sierpnia, o godzinie 5ej z rana parostatkem, który zatrzymał się na środku Wolgi. O godzinie 9ej, Jej Cesarska Mość raczyła przyjmować na parostatku najprzewielebniejszego biskupa samarskiego i stawropolskiego, samarskiego gubernatora cywilnego, przeorysze tamecznego klasztoru i deputatów szlachty i kupców i zaszczycała wszystkich łaskawą rozmową. Lud z zapalem witał z wybrzeży Najjaśniejszą Panię. Zdrowie Jej Cesarskiej Mości jest dobre, a podróż odbywa się pomyślnie.

Kronika.

(Pożary.) W Łodynie, w obwodzie sanockim, zgorzały 11. b. m. zniewiadomej przyczyny dwa domy włościańskie z przybudowaniami gospodarskimi pod jednym dachem. Szkoda ma wynosić 260 zł. w. a.

Dnia 19. b. m. uderzył piorun w dom włościanina Hrycia M. w Michorwicach, w obwodzie samborskim, i wszczął się złąd pożar, który zniszczył ten budynek ze wszystkimi zasobami i sprzętami. Szkodę oblicz no na 317 zł. walut. austr.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Żółkiew, 24go sierpnia. W pierwszej połowie b. m. były na targach tutejszych następujące ceny przeciętne zboża i innych artykułów.

Miejscetargu:											
Belz	Krystynopol		Narol		Kulików		Lubaczów		Niemirów		
	zr	cen.	zr	cen.	zr	cen.	zr	cen.	zr	cen.	
waluta austriacką											
Mec pszenicy . . .	3	.	3	25	4	.	3	65	4	30	3 75
„ żyta . . .	1	50	1	50	2	.	1	70	1	60	1 60
„ jęczmienia . .	1	50	1	50	1	80	1	55	1	30	1 55
„ owsa . . .	1	55	1	60	2	.	1	60	1	40	1 40
„ hreczki . . .	2	.	2	20	1	80	2	.	2	25	2 40
„ kukurudzy
„ ziemniaków . .	1	.	.	80	.	80	1	30	1	.	30
Cefnar siana . . .	1	80	1	50	2	.	.	80	1	40	1 .
„ wełny
„ nasienia koniczu
Sąg drzewa twardego	5	.	5	50	3	50	8	.	7	46	3 50
„ „ miękkiego	4	.	4	.	2	50	6	50	4	35	2 50
Funt mięsa wołowego	.	10	.	10	.	12	.	14	.	10	10
Mas okowity	.	30	.	35	.	60	.	54	.	.	54

Ostatnia pocztą.

Hermanns z t a d , 29. sierpnia. (*Posiedzenia sejmukrajowego.*) Jeneralna debata nad projektem do ustawy względem równouprawnienia narodu rumuńskiego i jego wyznań została dziś zamknięta Rumuni oświadcza li się po większej części za projektem wydziału, Sasi za projektem rządowym. W poniedziałek zaczyna się debata specjalna. Na dzisiejszem posiedzeniu złożył przyrzeczenie Br. Reichenstein. Prezydent urzędowo zawiadomił izbę o zamianowaniu regalistów Fogarassy, Eranosz i Koronkanj

Frankfurt, 29. sierpnia. Dzisiejsza *Europe* pisze: Dziś odbyła się ostatnia obrada, a w poniedziałek nastąpi zamknięcie kongresu. Na temże ostatniem posiedzeniu Cesarz będzie miał mowę, która ma być manifestem politycznym. Zjazd Cesarza z Królową Wiktoryą nastąpi prawdopodobnie dnia 3. września.

Frankfurt, 28. sierpnia o godzinie 6. min. 33 wieczór. Dziś zamknięta została debata specjalna nad punktami zastrzeżonemi przez konferencję monarchów. Przyjęto dyrektoryat z sześciu głosów. Co do innych punktów nastąpiło także porozumienie.

Konferencya trwała od godziny 11. do 3. Do stołu cesarskiego byli dziś zaproszeni Elektor Heski, książę Braunschweig i książę Liechtenstein wraz z orszakami.

Berlin, 29. sierpnia. *Kreuzs.* dowiaduje się, że Jego ces. wysokość Arcyksiążę Ludwik Wiktor otrzymał order orla czarnego.

Z nad granicy Królestwa Polskiego donoszą nam z dnia 29. sierpnia: W przeszłym tygodniu zabrano w Pilicy trzydziestu młodych ludzi przemocą do powstania. W tem samem mieście powstańcy szukali jakiegoś żyda. Nie znalazłszy go w domu, wlekli jego żonę zarzucawszy jej postronek na szyję, i dopiero przekonawszy się, że żyd odjechał, uwolnili kobietę z trwogi śmiertelnej.

W Lubelskiem powstańcy zajmują pozycje w okolicy Janowa. Wojska rosyjskie nacierają, wkrótce przeto nastąpi zapewne starcie. Powstańcami dowodzi, jak słychać Leleweł; oddział jego liczy około 600 piechoty i 200 jazdy. Broń przybywa na wozach z okolicy Babie w Lubelskiem.

Telegramy Gazety Lwowskiej.

Kraków, 29. sierpnia, 9ta godz. wieczór. (Dla niedzielni spóźnione.) Według doniesienia telegraficznego stoi miasteczko Oświęcim od godziny pół do pierwszej po południu w płomieniach. Kościół, urząd powiatowy i podatkowy z pieniędzmi i księgami ocalono, z resztą wszystko spłonęło.

Komunikacya między Granicą a Warszawą przywrócona.

T E A T R.

Dziś teatr niemiecki: „Die Schule des Lebens“ dramat w 5 aktach przez Dr. C. Raupach.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 29. sierpnia.

Hotel George: PP.: Hr. Mier F., z Radziechowa. — Hr. Koziembrodzki E., z Michalówki. — Hr. Jabłonowski J., z Dolnego. Hotel europejski: Papara H., z Zubowmostów. Hotel angielski: Niesiołowski Leon, z Białskowy. — Tettmeier Stanisł., z Ostrowa. Hotel Langa: Badesko Alex., z Besarabii. — Herle J. c. k. pułkownik, z Wiednia.

Dnia 30. sierpnia.

Hotel George: PP.: Hr. Badeni W., z Suchorowa. — Rulikowski Stan., z Szychewiec. — Hr. Jabłonowski A., z Siedlisk. — Hr. Drohojewski Józef, z Balicz.

Hotel europejski: Osmiałowski S., z Janczyna. — Lipski L., z Gologór. Br. Heydel A., z Romanówki. — Hr. Starzyński Boj., z Derewni. — Wybranowski Alex., z Uszkowice.

Hotel angielski: Antoniewicz A., z Skomoroch.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 29. sierpnia.

PP.: Wasylewski W., do Polanki. — Janko Hen., do Hoszan. — Serwatowski Woj., do Rajtaraniec. — Dąbrowski Wik., do Brzeżanec. — Czerminski Stanisł., do Nieczyszczowa. — Cielecki Alf., do Porchowy.

Dnia 30. sierpnia.

PP. Hrabowie: Komorowski Ign., do Chorobrowa. — Jabłonowski Józef do Dolnego. — Mier Felke, do Radziechowa.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 29. i 30. sierpnia 1863.

Pora	Barometr w mierze parys. sprowadzony do 0° Reaum.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	328.59	+14.5	79.2	południowy sł.	pogoda
2. god. po poł.	328.70	+21.5	52.5	" "	" "
10. god. wiecz.	328.73	+16.9	69.7	" "	" "
7. god. zrana	328.94	+15.0	71.9	południowy sł.	pogoda
2. god. po poł.	328.66	+22.0	44.8	" "	" "
10. god. wiecz.	328.62	+17.0	71.9	" "	" "

Kurs lwowski.

Dnia 29. sierpnia.

	gotówka		towarem	
	zl.	c.	zl.	c.
Dukat holenderski	5	25	5	29 1/2
Dukat cesarski	5	27 1/2	5	32
Półimperyj zł. rosyjski	9	10 1/2	9	21
Rubel srebrny rosyjski	1	74	1	76 1/2
Talar pruski	1	66	1	68
Polski kurant i pięciogłotówka	"	"	"	"
Galicyj. listy zastawne w. a. za 100 zł.	75	43	76	8
" " m. k. za 100 zł.	79	20	79	85
Galicyjskie obligacje indemnizacyjne	73	65	74	35
5% Pożyczka narodowa	81	18	82	—
Akcyje gal. kol. żelaz. Karola Ludwika	201	—	203	—

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 29. sierpnia.

	zlr.	kr.
5% Metaliki	76	75
5% pożyczka narodowa	82	60
Losy z 1860 roku	104	15
Akcyje banku wiedeńskiego	793	—
" " kredytowego	191	50
Londyn, 10 funtów szterlingów	111	80
Dukat pojedynczy	5	32 1/2
Srebro	111	25

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 28. sierpnia.

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

	pien.	towar.
A. Państwa	pien.	towar.
W austr. wal. po 5%	72.60	72.70
" " bez kuponów	—	—
zwrotny po 5%	96.—	96.50
Z pożyczki narod. z proc.	—	—
od stycznia do lipca po 5%	82.55	82.65
od kwiet. do paźd. po 5%	82.75	82.85
Z r. 1851 ser. B. po 5%	—	—
Metaliki po 5%	76.60	76.70
Metaliki z proc. od maja do	—	—

listopada po 5%	76.65	76.75
dtto. po 4 1/2%	68.25	68.75
dtto. " 4%	61.—	61.25
dtto. " 3%	46.—	46.50
dtto. " 2 1/2%	38.—	39.—
dtto. " 1%	15.10	15.20

Przez. do wyl. z r. 1839	—	—
całe losy	159.75	160.—
Przez. do wyl. z r. 1839	—	—
pięta część losów	157.25	157.75
Przez. do wyl. z r. 1854	95.—	95.50
Przez. do wyl. z r. 1860	—	—
po 500zł.	100.95	101.05
Przez. do wyl. z r. 1860	—	—
po 100 zł.	101.20	101.30

Renty Como po 42 lir. austr.	17.—	17.50
Wyl. obl. dawn.	72.—	72.50
długu państ.	68.—	68.50
" 4 1/2%	59.50	60.—
" 3 1/2%	51.50	52.—
" 3%	—	—
Przez. do los. obl.	—	—
daw. długu państ.	59.—	60.—
z proc. w kraju	52.—	53.—
" 2 1/2%	47.—	48.—
" 1 3/4%	41.—	42.—
" 5%	71.50	72.—
dtto. z procent.	68.—	68.50
za granicą	60.—	60.50

B. Krajów koronnych.	—	—
Nizszej Austrii	86.—	87.—
Wyz. Aust. i Salch.	85.—	85.50
Czech	90.50	91.—
Morawii	88.—	89.—
Szląska	87.50	88.50
Styryi	86.50	87.50
Tyrolu	91.—	92.—
Kar. i Wyb.	86.—	88.50
Węgier	76.50	77.—

Obligacje ind. po 5% za 100 zł.	—	—
Banatu Tem.	75.—	75.50
Kroacyi i Sławonii	76.25	76.75
Galicyi	74.10	74.40
Siedmiogrodu	74.—	74.75
Bukowina	73.75	74.25
Z klauzula wyl. w r. 1867	73.50	74.—
Lomb. wen. pożycz. z r. 1859	92.50	—
Dług Tyrolu	60.—	60.50
Dług Salzburga	60.—	60.50
Dług Krainy	30.—	31.—

2. Stan oblig. domestykaln.	—	—
Po 3% za 100 zł.	27.—	—
" 2 1/2% " 100 "	22.50	—
" 2 1/4% " 100 "	20.25	—
" 2% " 100 "	18.—	—
" 1 3/4% " 100 "	15.50	—
3. Akcyje.	—	—
Banku narodowego	792.—	793.—
Inst. kred. dla handlu po	—	—
200 zł. w. a.	191.—	191.20
Niz.-aust. tow. eskomt.	—	—
po 500 zł.	639.—	641.—
Półn. kol. po 1000 zł. m. k.	1700.—	1702.—
Tow. kolei żel. państwa po	—	—
200 zł. m. k. czyli 500 fr.	183.—	185.50
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł.	—	—
mon. konw.	146.25	146.75
Połud.-półn.-niem. kolei	—	—
kom. po 200 zł. m. k.	126.25	126.50
Kolei Cisy po 200zł. m. k.	—	—
po 140 zł. (70%) wpłaty	147.—	—
Połud. kolei państw. lomb.	—	—
wen. i central.-włoskiej	—	—
kolei żel. po 200 zł. w. a.	—	—
czyli 500 fr. z wpłaty	—	—
180 zł. (90%)	224.—	245.—
Kol. Kar. Lud. po 200zł.	—	—
mon. konw.	200.50	201.—
Kol. Preszb. Tyrn. I. emis.	—	—
po 200 zł. m. k.	—	40.—
dtto II. emis. po 200zł. m. k.	99.—	100.—
Kolej Budehradzka po	—	—
500 zł. m. k.	675.—	680.—
Kolej Aussig.-Ciepl. po	—	—
200 zł. m. k.	236.—	240.—
Kol. Bern. Ross. z pierw-	—	—
szeństwem po 200 zł.	—	—
mon. konw.	195.—	200.—

4. Listy zastawne.	—	—
(za 100 zł.)	—	—
Banku 6let. z r. 1857 po 5%	102.75	103.—
narod. 10let. " 1857 po 5%	92.—	92.50
przeznaczone do	—	—
w m. k. los. po 5%	—	—
Banku na 12 m. 5%	—	—
narod. przezn. do loso-	—	—
w w. a. (wania po 5%	87.75	87.90
Gal. Tow. kred. w w. a.	—	—
po 4%	75.50	76.—
5. Obligacje z prawem pierwszeństwa.	—	—
Kolej Elżbiety po 5% za	—	—
100 zł. m. k.	97.—	97.50
detto detto w sreb. upr.	—	—
za 100 zł. w. a.	93.30	93.50
Enis. z r. 1862 za 100 zł.	—	—
wal. aust.	88.50	89.—
Tow. austr. kol. państwa	—	—
po 500 fr.	118.—	118.50
Kol. Lomb. wen. po 500 fr.	116.25	116.75
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	90.50	91.—
Kol. półn. po 100 zł. w. a.	88.50	89.—
Kol. Glogn. po 100 zł. m. k.	80.—	80.50
Tow. żeg. par. na Dun.	—	—
za 100 zł. m. k.	94.—	95.—
Lloyda za 100 zł.	90.—	90.50
Uprzyw. czeska kol. zach.	—	—
po 300 zł. w. a. (w sre-	—	—
brze) za 100 zł.	96.—	96.25
Połud. półn. kolei kom. po	—	—
5% za 100 zł.	78.—	78.50
Grac. Köfl. kol. i Tow.	—	—
gór. po 400 zł. w. a. (1000 fr.)	75.—	80.—

6. Losy.	—	—
Inst. kred. dla handlu po	—	—
100 zł. w. a.	135.10	135.25
Tow. żeg. par. na Dun. po	—	—
100 zł. m. k.	92.—	92.50
Poż. Trye. po 100 zł. m. k.	115.—	116.—
" " po 50 zł. m. k.	52.50	53.—
Pożycz. miasta Budy po	—	—
40 zł. w. a.	34.—	34.50
Esterhazego po 40 zł. m. k.	94.—	94.50
Salma " 40 " "	36.25	36.50
Palliego " 40 " "	36.75	37.25
Clarego " 40 " "	33.50	34.—
St. Genois " 40 " "	34.75	35.—
Windischgrätz 20 zł. " "	21.—	21.50
Waldsteina 20 " "	20.—	20.50
Keglevicha 10 " "	14.75	15.—
7. Wexle.	—	—
(Na 3 miesiące.)	—	—
Amsterdam za 100 zł. hol.	94.25	94.40
Augsbura za 100 zł. w. p. n.	94.50	94.50
Berlin za 100 tal.	—	—
Wrocław za 100 tal.	—	—
Frankfurt za 100 zł. w. p. n.	94.60	94.70
Genua za 100 lir. piem.	—	44.—
Hamburg za 100 M. B.	83.50	83.50
Lipsk za 100 tal.	—	—
Liwurna za 100 lir. tosk.	—	—
Londyn za 10 ft. szt.	111.75	111.75
Lugdun za 100 fr.	—	—
Medyolaa za 100 lir. wł.	44.—	44.10
Marsylia za 100 fr.	44.20	44.20
Paryż za 100 fr.	44.25	44.25
Praga za 100 zł. w. a.	—	—
Tryest za 100 zł. w. a.	—	—
Wenecya za 100zł. w. a.	—	—
(31 dni po ukazaniu.)	—	—
Bukareszt za 100 piast. wol.	16.10	—
Konstantynopol za 100 piast. tur.	—	—
8. Kurs złota.	—	—
Dukaty ces. men.	5.33	5.34
dtto. pełnej wagi	5.33	5.34
Korona	15.30	15.35
20 frankówka	8.93	8.94
Rosyjski imperyjal	9.18	9.20
Talar związkowy	1.67	1.67 1/2
Srebro	111.35	111.65
Kurs korony w c. k. kasach	13zł.	50c.